

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/150/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116213123
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7116213123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu E. A., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, Q., zastúpený advokátskou kanceláriou Beňo & Partners, Advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Námestie Sv. Egídia 93, Poprad, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody 2.001,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 20. mája 2021 č.k. 19C/169/2016-408

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti úrokov z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 2.001,47 eur vo výške 5% ročne od 23.3.2016 do zaplataenia, v ostatnom rozsahu výrok o zamietnutí žaloby v časti úrokov z omeškania potvrdzuje.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uvedeným v záhlaví zastavil konanie v časti o zaplataenie istiny 2.001,47 eur, zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania a žalobcovi priznal nárok proti žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodol tak o žalobe na zaplataenie sumy 2.001,47 eur s úrokom z omeškania 5,05% z dlžnej sumy ročne od 7.3.2016 do zaplataenia, ktorá pohľadávka zodpovedala nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenú na jeho motorovom vozidle zn. Volkswagen Pheaton EVČ:PO570EZ poistencom žalovaného X. A. s motorovým vozidlom zn. Jeep Grand Cherokee EVČ:PO337FK. Vodič X.. A. dňa 19.2.2016 na parkovisku v Prešove pri parkovaní poškodil pravé predné, pravé zadné dvere a lišty obidvoch dverí na motorovom vozidle žalobcu. O škodovej udalosti strany sporu spísali listinu „Záznam o dopravnej nehode“, na ktorej škodca potvrdil svoje zavinenie, spôsob vzniku škody a existenciu poškodenia. Škodová udalosť bola riadne a včas nahlásená žalovanému, ktorý podľa zákona č. 381/2001 Z.z. vykonával poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu zn. Jeep Grand Cherokee EVČ:PO337FK. Žalovaný listom zo dňa 7.3.2016 žalobcovi oznámil, že na základe ohliadky vykonanej pracovníkmi Slovepxerty zistil, že na vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, u ktorých nie je daná príčinná súvislosť s nehodou, a ktoré vznikli za iných technických podmienok, ako pri opisovanom kontakte vozidiel, lebo z technického hľadiska rozsah zdokumentovaného poškodenia je pri deklarovanom priebehu dopravnej nehoda neprijateľný, z ktorého dôvodu plnenie náhrady škody z poistného vzťahu odmietol. Listom z 8.4.2016 žalovaný odmietnutie plnenia odôvodnil tiež tým, že škodová udalosť nebola šetrená políciou, preto nie je preukázané, že za škodu zodpovedá poistený X.. A.. Vzhľadom na zamietavé stanovisko žalovaného žalobca uplatnil nárok v súdnom konaní, v ktorom predložil súkromný znalecký posudok č. 36/2018 znalca z odboru dopravných nehôd potvrdzujúci, že poškodenie motorového vozidla

zodpovedá z hľadiska technickej prijateľnosti opisu škodovej udalosti, pri ktorej malo vzniknúť. K zhodnému záveru dospel v znaleckom posudku č. 219/2019 súdom ustanovený znalecký ústav - Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline.

2. Vzhľadom na výsledky znaleckého dokazovania žalovaný 28.2.2020 poukázal žalobcovi poistné plnenie 2.001,47 eur uvádzajúc, že s poukazom na § 11 ods. 6,7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania. Žalovaný vyjadril názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. sa uplatní len pre prípad nesplnenia nepeňažnej povinnosti poisťovateľa uvedenú v § 11 ods. 6 citovaného zákona, ktorú povinnosť prešetriť škodovú udalosť v lehote 3 mesiacov a oznámiť poškodenému dôvody odmietnutia plnenia, si riadne splnil. Žalovaný uvedenú argumentáciu odvodzoval od rozhodnutia niektorých odvolacích súdov a Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017.

3. Žalobca po úhrade istiny pohľadávky vzal žalobu v tejto časti späť. Zotrval na nároku na zaplatenie úrokov z omeškania argumentujúc, že žalobca už pred súdnym konaním riadne preukázal žalovanému svoje právo na náhradu škody, ktorú mu žalovaný nedôvodne odmietol nahradiť. Rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktoré poukazyval žalovaný, hodnotil ako arbitrárne, popierajúce účel a zmysel peňažnej sankcie na platenie úrokov z omeškania, ktoré dostáva poisťovateľa do značnej výhody, keď mu umožňuje vyhnúť sa splneniu svojej povinnosti prostredníctvom akejkoľvek odmietavej odpovede, bez následku hrozby peňažnou sankciou.

4. Súd prvej inštancie v konaní aplikoval § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), § 11 ods. 6 až 8 zákona č. 381/2011 Z.z., keď o zastavení konania rozhodol podľa § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (CSP) v súlade s procesným úkonom žalobcu a súhlasom žalovaného.

5. V časti výroku o úrokoch z omeškania svoj právny názor založil na zistení, že žalovaný ukončil šetrenie poistného plnenia v lehote do troch mesiacov odo dňa oznámenia vzniku škodovej udalosti, preto mu nevznikla povinnosť na platenie úrokov z omeškania upravených v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z.z., ktorá sankcia je viazaná len na prípady nesplnenia povinnosti poisťovateľa ukončiť vyšetrenie škodovej udalosti v lehote 3 mesiacov a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bolo plnenie odmietnuté alebo znížené. Správnosť dôvodov, pre ktoré poisťiteľ odmietol plnenie, považoval súd prvej inštancie za irelevantné. Konštatoval, že žalovaný sa nedostal do omeškania so splnením svojich povinností, keď poistné plnenie je povinný poskytnúť do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu poisťiteľa, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ktorú peňažnú povinnosť si žalovaný splnil po doručení znaleckého posudku včas.

6. O náhrade trov konania rozhodol s použitím § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zodpovednosti žalovaného za zastavenie konania, keďže splnil pohľadávku žalobcu až po jeho začatí. Úroky z omeškania hodnotil ako sprevádzajúci nárok vo vzťahu k istine ako základnému predmetu sporu, ktorá bola uplatnená dôvodne. Žalobcu preto považoval za plne úspešnú sporovú stranu. Neprihliadal tak k argumentácii žalovaného, že pri rozhodnutí o náhrade trov konania je potrebné vziať do úvahy, že zamietavý výrok rozhodnutia sa vzťahuje na úroky z omeškania zodpovedajúce sume 402,36 €, čo by v pomere procesného úspechu a neúspechu sporových strán zakladalo nárok žalobcu len na náhradu 60% trov konania.

7. Žalobca odvolaním napadol zamietavý výrok rozhodnutia podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci s návrhom, aby odvolací súd rozsudok zmenil a vyhovel jeho žalobe na priznanie úrokov z omeškania, alebo vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolateľ uviedol, že posudzovanie povinnosti poisťovateľa na platenie úrokov z omeškania je potrebné riešiť v súlade s účelom a cieľom zákona č. 381/2001 Z.z., ktorým je posilnenie zodpovednosti poisťovateľa za poskytnutie plnenia priamo poškodenému, ak tento riadne preukáže svoj nárok. Zdôraznil, že inštitút úrokov z omeškania predstavuje ochranu veriteľa pred nesplnením povinnosti zo strany dlžníka, ktorá preventívna a sankčná funkcia úrokov, motivujúca k splneniu záväzku, sa v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie stráca. Je ťažko uveriteľné, že poisťovateľ bude zodpovedne prešetrovať poistné udalosti, keďže jeho primárnym cieľom bude vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poškodenému poistné plnenie, a nebude znášať ani sankciu v podobe úrokov z omeškania v prípade akéhokoľvek odôvodnenia odmietnutia plnenia. Pokiaľ aj § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.

je viazaný na nesplnenie nepeňažnej povinnosti, nie je dôvod nepostihovať žalovaného za omeškanie s peňažným plnením v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ.

8. Žalovaný podal odvolanie proti výroku o náhrade trov konania, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Tvrdil, že žalobca nemal v konaní plný úspech, pretože výrok rozsudku nezodpovedal v celom rozsahu žalobnému petitu, ale v časti úrokov z omeškania sa považuje za neúspešnú sporovú stranu. V tomto odkázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov, z ktorých vyplynula potreba zohľadniť mieru neúspechu strany sporu, ktorej neboli priznané úroky z omeškania. Zastával názor, že súd mal zistiť predbežnú výšku príslušenstva pohľadávky k času svojho rozhodnutia a túto zohľadniť pri posúdení úspechu sporových strán v konaní, čo by zakladalo s ohľadom na kapitalizovanú sumu úrokov z omeškania prichádzajúcich do úvahy, právo žalobcu na náhradu trov len v rozsahu 60%, vychádzajúc z úspechu žalobcu 80% a úspechu žalovaného 20%. Rozhodnutie súdu o náhrade trov považoval tiež za nedostatočne odôvodnené, naplňajúce odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu zmenil tak, že žalobcovi prizná proti žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 60% a žalovanému prizná tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu odkázal na svoj doterajšie tvrdenia, v nadväzujúcom podaní poukázal na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 309/2020 zo 14.10.2021, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, z ktorého pri odôvodňovaní svojho názoru na úroky z omeškania vychádzal aj žalovaný. Odvolateľ uviedol, že ústavný súd potvrdil správnosť jeho argumentácie, že výklad ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. prijatý najvyšším súdom v zmienenom rozhodnutí, sa dostáva do konfliktu s účelom právnej úpravy, ktorým je zlepšenie postavenia poškodeného a posilnenie zodpovednosti poisťovateľa.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojej právnej argumentácii, považujúc úroky z omeškania žiadané žalobcom, za nedôvodné, keďže peňažná sankcia nastupuje výlučne v prípade nesplnenia nepeňažnej povinnosti poisťovateľa, vyplývajúcej z § 11 ods. 6 písm. a/, b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a rozhodnutie ústavného súdu považoval za ojedinelé, keď v konečnom dôsledku je vyriešenie sporných otázok v kompetencii všeobecného súdu.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného ako podané včas a oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospievajúc k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne opodstatnené, a odvolanie žalovaného nie je dôvodné. V časti, v ktorej odvolací súd považoval výrok rozhodnutia za vecne správny, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, v ostatnom rozsahu neboli splnené podmienky na potvrdenie ani zrušenie rozhodnutia, preto bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený v súlade s § 388 CSP tak, ako to vyplýva z enunciatu rozsudku.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6. októbra 2022 v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s §219 ods. 3 CSP.

13. Strany sporu uplatnili odvolacie dôvody vymedzené § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu

hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov .

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny právny predpis, ale tento bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri rozhodovaní o povinnosti žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania, v ostatnom rozsahu nebola odvolacím súdom zistená existencia odvolacích dôvodov. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP, keď súd primeraným spôsobom opísal priebeh konania, uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany spor, z ktorých vyvodil svoje právne závery.

16. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (§ 823 OZ) a je povinný tento nárok preukázať (§ 799 OZ).

17. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a/skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

20. Súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní nároku žalobcu (poškodeného) na zaplatenie úrokov z omeškania od žalovaného (poisťovateľa) stotožniac sa s výkladom ustanovení § 11 ods. 6 až 8 zákona č. 381/2001 Z.z. predloženej žalovaným a vychádzajúcej z rozhodnutia niektorých odvolacích súdov a Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017, že „poisťovňa sa dostala do omeškania a je povinná platiť úroky z omeškania nie bezprostredne po tom, ako si sťažovateľ (poškodený) voči nej uplatnil svoj priamy nárok podľa §15 ods. 1 zákona č. 381/2002 Z. z., ani nie po tom, ako uplynuli lehoty podľa §11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z., ale až po tom, ako je bol doručený rozsudok v spore, v ktorom poisťovňa vystupovala ako žalovaná. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14.10.2021 a ústavný súd nálezom z rovnakého dňa III.ÚS 214/2020 zrušil aj ďalšie, na totožnom právnom názore založené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/212/2017 z 26.2.2019. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že „pokiaľ by skutočne poisťovateľ prakticky nemal poskytnúť úroky z omeškania skôr, ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku, potom sa poisťovateľovi jednoducho oplatí viac súdiť a odkladať okamih poistného plnenia, ktorý výklad v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia s úrokmi z omeškania z náhrady škody, a dostáva sa do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy zákona č. 381/2001 Z. z., ktorým je zlepšenie postavenia poškodeného.

21. Vzťah poškodeného a žalovanej poisťovne ústavný súd s prihliadnutím na jeho obsah a podmienky vzniku nároku poškodeného na plnenie, hodnotil ako vzťah osobitný, ktorého podstatou je verejnoprávna potreba náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Táto čiastočne verejnoprávna povaha poistenia sa prejavuje v osobitných konštrukciách § 11 ods. 6 až 8 zák.č. 381/2001 Z.z., ktoré umožňujú, aby pred vyplatením dôvodného nároku poškodeného, poisťovňa žiadala jeho preukázanie a mala primeranú dobu na jeho prešetrenie, a nárok na náhradu škody sa nestáva splatným vznikom škody, ani sa poisťovňa nedostáva do omeškania na výzvu poškodeného na plnenie podľa § 563 OZ. Ak si poškodený uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody, nemá nárok na úrok z omeškania za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní určených na výplatu poistného plnenia (náhrady škody), ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zák.č.381/2011 Z.z. má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia úrokov z omeškania. V rozhodnutí II.ÚS 263/2022 zo 7.9.2022 ústavný súd tiež uviedol, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením nepeňažných povinností (lehoty prešetrenia a oznamovacej) poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6 zákona. Uvedené ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobrá dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho samotnej povinnosti plniť náhradu škody ako peňažnú povinnosť. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť náhradu škody teda nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 ani iným ustanovením tohto zákona. Preto je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody (peňažný záväzok) v súlade s § 1 ods. 2 zákona subsidiárne aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania.

22. V predmetnom konaní žalovaný ako poisťovateľ v lehote 3 mesiacov od času vzniku poisťnej udalosti a jej hlásenia (19.2.2016), odmietol plnenie náhrady škody žalobcovi listom zo dňa 7.3.2016. Odmietnutie plnenia odôvodnil po vykonaní fyzickej ohliadky spochybnením príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a priebehom nehodového deja ako bol opísaný škodcom a poškodeným v „zázname o nehode“, ktorú absenciu príčinnej súvislosti však nijako nezdôvodnil. Bez akýchkoľvek dôkazov žalovaný spochybnil aj pravdivosť tvrdení škodcu, že zavinil vznik škody na motorovom vozidle žalobcu, ak žalovaný v oznámení žalobcovi tiež uviedol, že nebolo preukázané, aby škodová udalosť bola spôsobená jeho poisteným, a aby nehoda bola šetrená políciou. Takýto postup žalovaného odvolací súd považuje za nesplnenie „nepeňažnej“ povinnosti podľa § 11 ods. 6 zák.č. 381/2001 Z.z. vykonať prešetrenie poisťnej udalosti a poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poistné plnenie, lebo „odmietnutie“ je založené len na všeobecnom tvrdení bez uvedenia akýchkoľvek racionálnych a objektívne overiteľných argumentov.

23. Prešetrenie poisťnej udalosti predstavuje proces, ktorý zabezpečuje poskytnutie poistného plnenia, resp. náhrady za vzniknutú poistnú udalosť, ak poškodený preukáže vznik škody. Žalobca ako poškodený predložil vinníkom (škodcom) potvrdené tlačivo žalovaného „záznam o dopravnej nehode“ s vyznačením miesta škodovej udalosti, spôsobu vzniku škody a rozsahu poškodenia. V zmysle § 66 v spojení s § 64 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke účastníci škodovej udalosti nemali povinnosť kontaktovať políciu, pretože nešlo o dopravnú nehodu, škodca a poškodený vypísali tlačivo vystavené poisťovateľom podľa zák.č. 381/01 Z.z., preukázali navzájom svoju totožnosť, dohodli sa na zavinení. Ak poisťovateľ mienil odmietnuť plnenie z dôvodov absencie príčinnej súvislosti, tak prešetrenie škodovej udalosti logicky znamenalo zistenie takých skutočností a ich následné oznámenie poškodenému, ktoré vyvracajú poškodeným tvrdý spôsob vzniku škody a rozsah poškodenia.

24. Účel § 11 ods. 6 zák.č. 381/2001 Z.z. nespĺňa obrana poisťovateľa o absencii príčinnej súvislosti medzi škodou a nehodovým dejom založená len na všeobecnom tvrdení vágneho charakteru, lebo v skutočnosti neposkytuje poškodenému žiadne zrozumiteľné a relevantné informácie o dôvodoch, pre ktoré bol jeho nárok zamietnutý, a svedčí len o formálnom splnení povinnosti poisťovateľa v záujme vyhnúť sa plateniu úrokov z omeškania. Takýto postupom žalovaného je šikanózný, v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný až po začatí súdneho konania pristúpil k tomu, čo bolo jeho povinnosťou už po nahlásení poisťnej udalosti v zmysle § 11 ods. 6 citovaného zákona, teda k riadnemu prešetreniu poisťnej udalosti založenom na odbornom posúdení nároku

žalobcu. Len vykonanie ohliadky zamestnancom žalovaného, či inej spolupracujúcej spoločnosti, z ktorej nevyplývajú žiadne konkrétne odôvodnené námietky poisťovateľa voči nároku žalobcu, nezakladajú jeho právo na odmietnutie poistného plnenia, a neznamenajú ani splnenie nepeňažných povinností poisťovateľa. Výhrady žalovaného, ktoré sa v konečnom dôsledku ukázali ako neopodstatnené, mali byť vzhľadom na ich charakter (spochybnenie príčinnej súvislosti) objektivizované odborným šetrením škodovej udalosti už pred začatím súdneho konania. Pokiaľ sa tak nestalo, žalovaný nemal žiadne skutočné dôvody (za také nemožno považovať názor ohliadajúcich osôb bez vymedzenia technických, objektívne preskúmateľných faktov) plnenie odmietnuť. Zohľadňujúc uvedené ako i právny názor vyslovený v rozhodnutiach ústavného súdu SR, odvolací súd dospel k záveru, že žalovanému z dôvodu porušenia povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2011 Z.z. a z dôvodu omeškania s úhradou poistného plnenia vznikla povinnosť na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 OZ. S prihliadnutím na dodatočnú zákonnú 15-dňovú lehotu na výplatu poistného plnenia plynúcu žalovanému od skončenia prešetrenia poistnej udalosti (§11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z.), odvolací súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania odo dňa 23.3.2016 nasledujúceho po uplynutí tejto lehoty (ukončenie šetrenia 7.3.2016 + 15 dní). Výška úrokov z omeškania zodpovedá podľa § 3 nar.vl.SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Počnúc 16.3.2016 hodnota úrokov ECB činila 0,00%, preto boli úroky z omeškania priznané v hodnote 5% ročne. V prevyšujúcom rozsahu výrok o zamietnutí žaloby v časti príslušenstva (žiadaného od 7.3.2016 v hodnote 5,05%) odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

25. Pretože odvolací súd menil rozhodnutie súdu prvej inštancie, v súlade s § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o náhrade trov celého konania. Žalobca mal v konaní plný procesný úspech, pretože dosiahol plnenie žiadané žalobou (žalovaný plnil istinu až po začatí konania, preto zodpovedá za zastavenie konania). Neúspech v časti príslušenstva je len nepatrný, a pre vyhodnotenie procesného úspechu žalobcu bola rozhodujúca dôvodnosť žaloby v základe nároku tj v časti istiny, v pomere ku ktorej príslušenstvo predstavuje len nárok sekundárny, ktorý zjavne neprevyšuje požadovanú istinu. Žalobcovi preto v súlade s § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovanému, ktorý bol v konaní neúspešnou stranou sporu tak na súde prvej inštancie, ako i v odvolacom konaní.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).